

Geachte Gérant!

Uitstedigheid en allerlei drukte hebben mij belet Dr. EYKMAN te antwoorden. Toch eischt de oprechte waardeering die ik voor dien Schrijver gevoel, dat ik zijn pennenvrucht niet onbeantwoord laat. Maar wat zal ik anders zeggen dan dat die beri-beri-qaestie mij hoe langer zoo onbegrijpelijker wordt. Religie of politiek komt er niet bij te pas en toch een maximale verbittering van beide zijden! Unde irae? Hoe mijn recensie van VORDERMAN's toelichting Dr. EYKMAN zoo boos heeft kunnen maken, begrijp ik ook al niet. Was VAN DIEREN opgestoven, VAN DIEREN wiens aanval tegen VORDERMAN's statistiek ik lichtzinnig, wiens methode van strijden ik incorrect heb genoemd, van wiens overtuiging ik geconstateerd heb dat die grootendeels intuïtief was, wien ik zelf de qualiteit van onderzoeker heb ontzegd en van wien ik ondersteld heb, dat eerst de elfde zijner aanvallen gegrond zou zijn. Maar dat EYKMAN na dat alles mij voor een „beschermer” van VAN DIEREN kan houden is mij even raadselachtig als de oorzaak der beri-beri zelf. En toch gevoel ik veel voor medische gedragsleer. Dr. EYKMAN zal het misschien niet willen gelooven, maar juist dat gevoel heeft mij mijn recensie gedictieerd. Ik ben niet geroepen EYKMAN of anderen daarin lesjes te geven, maar het komt mij voor dat juist de vinnige bestrijding die VAN DIEREN ontmoet het beste bewijs is voor zijn verdienste.

Toch ben ik volstrekt geen partijganger van VAN DIEREN en zijn theorie van bedorven rijst acht ik door EYKMAN's onderzoekingen wederlegd. Veel liever zou ik mij scharen onder de volgelingen van EYKMAN, ware het niet dat diens denkbeelden mij tamelijk onbepaald voorkomen. Na het verschijnen van het onderzoek over de polyneuritis der kippen scheen het mij toe, dat EYKMAN verband meende te zien tusschen die ziekte en beri-beri, verband dus tusschen de laatste en rijst, maar wat EYKMAN thans mededeelt omtrent onderzoekingen van GRAVESTEN maakt weer een streep door de rekening. Neemt men bovengenoemd verband aan, dan kan het voorkomen van beri-beri bij sago-eters volstrekt niets tegen de rijst-theorie bewijzen, daar immers EYKMAN's kippen ook bij voeding met sago polyneuritis kregen.

FOKKER.

OVER HET AFBREKEN VAN WOORDEN.

Geachte Redacteur-Gérant!

Mag ik een klein plaatsje vragen om enkele opmerkingen omtrent een quaestie van vorm onder de oogen van uwe lezers en in hoofdzaak van uwe schrijvers te brengen. Het heeft mij in den laatsten tijd getroffen dat telkens in het *Tijdschrift* woorden afgebroken worden en wel zoo, dat slechts de eerste letters gezet worden en de lezer dan maar de rest moet aanvullen. In uw nummer van gisteren liep de maat voor mij over, en gedachtig aan het *principiis obstu* en aan het feit, dat zoowel slechte als goede voorbeelden navolging vinden, wensch ik er een woordje van te zeggen, het aan ieder overlatende om mijn wensch al of niet op te volgen. Wanneer een schrijver